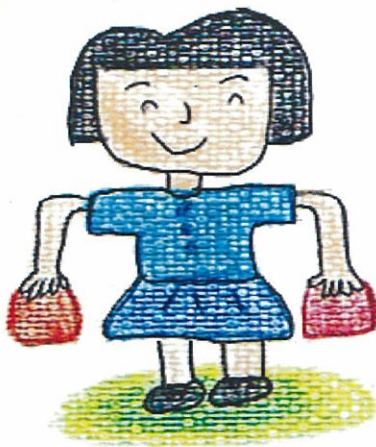

พิกษาพ พอเฝียง

โดยเด็กกลุ่มไม้ขีดไฟ

The Matches Group
กลุ่มไม้ขีดไฟ

สำนักงานกองทุนสนับสนุน
การส่งเสริมสุขภาพ
สสส.

นิทานพอเพียง

นิทานส่งเสริมการเรียนรู้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
โครงการส่งเสริมการอ่าน สู่การเรียนรู้ มุ่งสู่วิถีชีวิตพอเพียง
ดำเนินการโดย กลุ่มไม้ขีดไฟ
สนับสนุนโครงการโดย
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

เรียบเรียง

เรื่อง / ภาพ

ออกแบบ/จัดรูปเล่ม

กลุ่มไม้ขีดไฟ

เด็กบ้านชนงพระไต้, บ้านชนงพระเหนือ, บ้านหนองตะกู

บ้านผาสุข(โคกระเวียง) ต.ชนงพระ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

นางสาวกัญญา หัสดีพันธ์

กลุ่มไม้ขีดไฟ

กลุ่มไม้ขีดไฟคือ กลุ่มที่ดำเนินงานด้านการจัดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน มาตั้งแต่ปี 2538 โดยได้สร้างสรรค์กิจกรรมในหลายรูปแบบ เช่น งานฝึกอบรม การพัฒนาผู้นำ กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน รวมถึงกิจกรรมอื่นๆ ที่มุ่งส่งเสริมให้เด็กและเยาวชน มีทักษะชีวิต ที่พร้อมในการเผชิญกับปัญหาต่างๆ ได้อย่างมั่นใจ

เพราะเราเชื่อว่า เด็กและเยาวชนคือกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคมในปัจจุบันและอนาคต โดยมีกิจกรรมสำคัญที่กำลังดำเนินงานอยู่ในพื้นที่ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ดังนี้

1. กิจกรรมพัฒนาเด็กเล็ก ด้วยกิจกรรมส่งเสริมการเล่น กิจกรรมนิทานเพื่อการพัฒนา เป็นต้น
2. กิจกรรมพัฒนาเด็กประถมศึกษา ด้วยกิจกรรมเท่กันสื่อ และการสร้างกิจกรรมทางเลือก เพื่อลดเวลาในการดูโทรทัศน์ และกิจกรรมศึกษาชุมชน
3. กิจกรรมพัฒนาเด็กวัยรุ่น ด้วยกิจกรรมทักษะละคร เพื่อเรียนรู้เท่กันสภาวะทางเพศ
4. กิจกรรมบริการชุมชน ด้วยงานห้องหนังสือเพลินดี และการระดมความช่วยเหลือจากสังคม สู่คนพิการในตำบล

“แม้เป็นเพียงกิจกรรมเล็กๆ ในจุดเล็กๆ ที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงสังคมทั้งสังคมได้ แต่เรายังคงมุ่งมั่นพัฒนากิจกรรมดีๆ เพื่อเด็กและเยาวชนต่อไป”

โครงการ ส่งเสริมการอ่าน สู่การเรียนรู้ มุ่งสู่วิถีชีวิตพอเพียง

ดำเนินการในพื้นที่ บ้านหนองตะกู่ บ้านหนองพระเหนือ บ้านหนองพระใต้
บ้านผาสุย(โคกระเวียง) ตำบลหนองพระ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา
โดยได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.)

ดำเนินการตั้งแต่เดือนมกราคม 2553 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เด็กเรียนรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ผ่านกิจกรรมส่งเสริมการอ่านและเรียนรู้จากชุมชน ส่งเสริมให้เด็กได้ถ่ายทอดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
จากชุมชนของตนเองผ่านสื่อนิทาน และส่งเสริมให้ผู้ปกครอง คนในชุมชนมีบทบาทในการสนับสนุน
กระบวนการเรียนรู้ของเด็ก นำไปสู่การแสวงหาความรู้ของเด็กตลอดชีวิตต่อไป

กลุ่มไม้ขีดไฟในฐานะผู้จัดทำหวังว่าหนังสือนิทานเล่มนี้จะทำให้เด็ก ๆ และผู้อ่านทุกท่านได้เพลิดเพลิน
กับเรื่องราว และเรียนรู้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อนำไปใช้เป็นหลักในการดำเนินชีวิตอย่างพอดี
พอประมาณ สมดุล ไม่สุดโต่งและสร้างภูมิคุ้มกันภัยที่เกิดแก่ตน ครอบครัว งาน สังคม

ท้ายที่สุดขอขอบคุณพลังจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก ๆ แรงหนุนเสริมจากผู้ใหญ่
ใจดีในพื้นที่ ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้าน คณะครูอาจารย์โรงเรียนหนองพระใต้ โรงเรียนวัดหนองพระเหนือ
และโรงเรียนบ้านหนองตะกู่ ผู้ปกครองทุกท่านในการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมในโครงการในครั้งนี้

คณะผู้จัดทำโครงการ
กลุ่มไม้ขีดไฟ

เสียงเล็กๆจากโครงการ

เด็กหญิงชลธิชา แสงจันทร์สุข(เออย)

หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมชอบอ่านหนังสือ อยู่นิ่งๆมากขึ้น
กล้าแสดงออก ดุ๊กวีน้อยลง ไม่ไข่จ่ายพุ่มเฟิอຍ

เด็กชายคุณากร ต่ำกระโทก(เตะวัน)

ผมอ่านหนังสือออก เขียนหนังสือได้
เพราะอ่านนิทาน

เด็กหญิงอนงค์ การสมทบ(แพรว)

กล้าแสดงออก เขียนคล่องขึ้น
ดุ๊กวีน้อยลง เล่านิทานให้คนอื่นฟัง
ทำของเล่นเอง วาดรูปสวยขึ้น

นางกัญนิชนิมภ์ ก่อนสันเทียะ
(ประธาน อ.ส.ม. ตำบลชนงพระ)

เด็กดูสื่อเรื่องราว เนื้อหา/ภาพ
เรื่องความพอเพียงได้ดี ใกล้เคียงตัวเด็ก
เด็กดูชอบอ่านหนังสือขึ้น

นายสมยง อ่อนจันทิก

(ผู้ใหญ่บ้าน บ้านชนงพระเหนือ)

เห็นพัฒนาการของเด็ก เด็กรู้จักชุมชน และสื่อ
ออกมาเป็นนิทานได้ดี

นางสายใจ ศรีโสภา(ผู้ปกครอง)

เด็กดูร่วมกิจกรรมดี นิทานทำได้ดี
ภาพดูสบายตา เนื้อหาถ่ายทอดการ
เข้าใจ

วาดจินตนาการ✿นิทานพอเพียง

นิทานพอเพียงเล่มนี้ กลุ่มไม้ขีดไฟนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้เป็นหลักในการดำเนินโครงการ เพื่อให้เด็กเรียนรู้และเข้าใจ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงผ่านการเรียนรู้จากชุมชนของตนเอง ผ่านกระบวนการอ่าน เด็กๆได้นำเสนอและถ่ายทอดแนวคิด ผ่านสื่อนิทาน เพื่อนำไปสู่การปลูกฝัง เป็นหลักในการดำเนินชีวิต ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง(พอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)เป็นการวางรากฐานในการพัฒนาตนเอง ของเด็กในอนาคต โดยผ่านกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

กิจกรรมลานอ่านสัญจร

เรียนรู้ผ่านการอ่านและศิลปะ/ประดิษฐ์จากสิ่งใกล้ตัว ชุมชนตนเอง

กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการอ่าน วาด เขียน

ฝึกทักษะการเล่านิทาน การวาดภาพและแต่งนิทาน

กิจกรรมการมีส่วนร่วมของเด็ก/ชุมชน

เด็กๆจัดกิจกรรม

ผู้ใหญ่ใจดีในชุมชน

ประชุมแสดงความคิดเห็น

ลงชุมชนหาข้อมูลผลิตนิทาน

ผลิตสื่อนิทาน

สอบถามความคิดเห็น

สรุปการเรียนรู้

หนูห้อยยี่สิบสี่

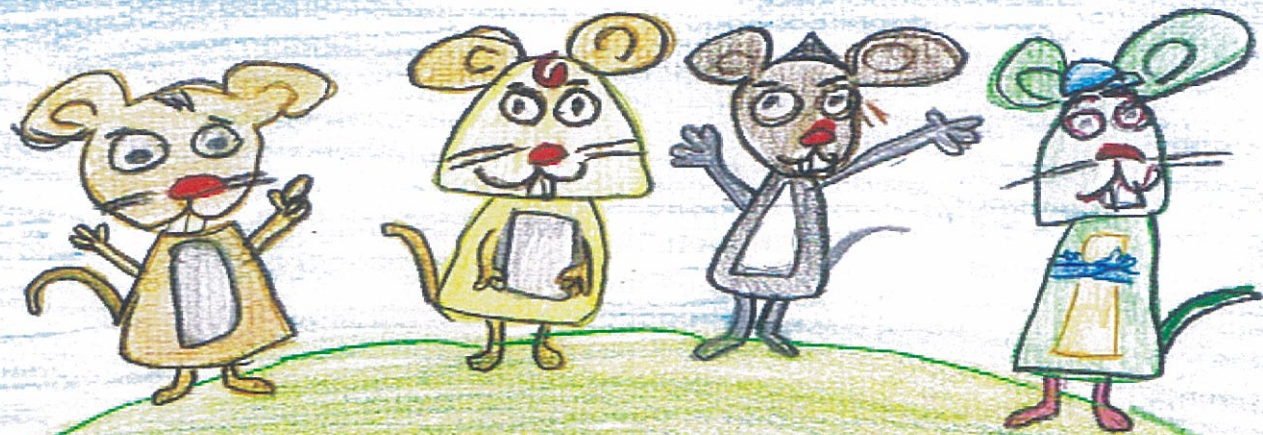
เรื่อง ด.ญ.สุทธามล แก้วหอม   ด.ญ.วราศษา ศรีโสภา
ด.ช.จักรกริช อิศุข   ด.ญ.หทัยชนก ชีภาลัย
ภาพ ด.ญ.สุทธามล แก้วหอม   ด.ช.จักรกริช อิศุข

ไนเข้าวันอาทิตย์ที่แสนสดใส หนูนิดพบเจออะไรบางอย่าง
“คุณน้าสิ มีกองไม้และเศษผ้าอยู่ตรงโน้น” หนูนิดร้องบอก

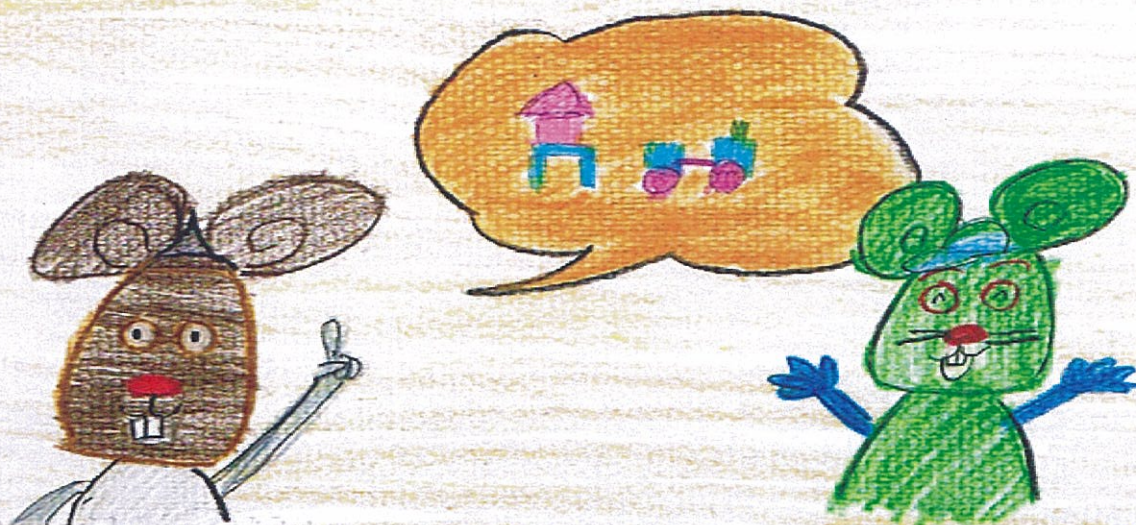
“เราจะเอาไม้และผ้าไปทำอะไรดีนะ?” หนูนิดถามเพื่อน ๆ
หนูอีก 3 ตัว คือ หนูน้อย หนูแดง หนูดำ

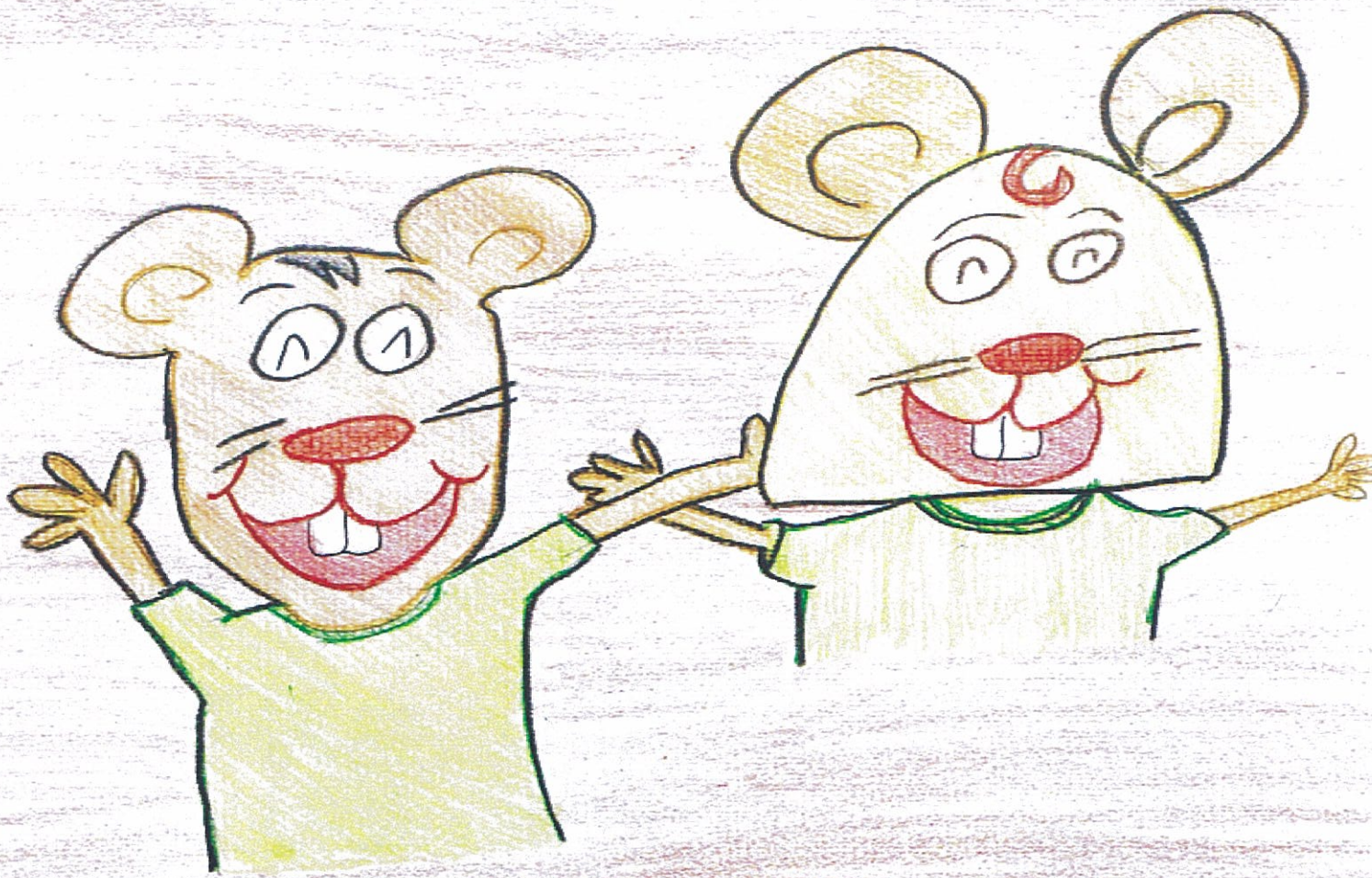
หนูน้อย หนูแดง หนูดำ ตางวิ่งมาดูไม้และผ้า
“ช่วยกันคิดกันหน่อยนะ! ว่าจะนำไม้และผ้าไปทำอะไรกันดี”
หนูนิดถามเพื่อน ๆ

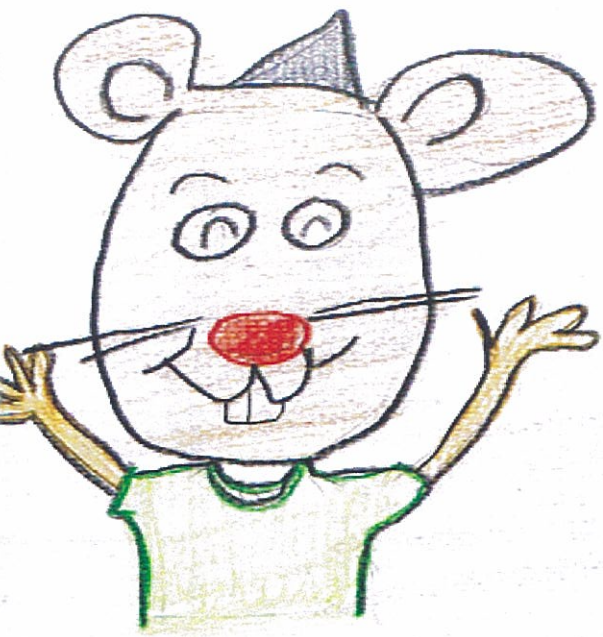
“เรานำผ้าไปตัดเป็นชุด ใส่เล่นกันดีไหม?” หนูน้อยบอก
“อืม...ก็ดีนะ” หนูนิดเห็นด้วย

“ส่วนไม้หน้าไปตัด ทำของเล่นให้น้องๆกันเถอะ” หนูนิดบอก
“ดีเลย น้องๆจะได้มีของเล่นไว้เล่นกัน” หนูด้าบอก

หนูนิต หนูน้อย หนูแดง หนูดำ มีเสื้อผ้าจากผ้าเหลือใช้
ไว้ใส่และได้นำของเล่นไปให้น้องๆ ได้เล่น

“แล้วพวกเรามาหากิจกรรมกันอีกนะ” หนูนิดชวนเพื่อนๆ
และยิ้มอย่างมีความสุข

ครอบครัวของปู่กับย่า

เรื่อง เด็กหญิงเบญจมาศ งามยิ่ง
 ภาพ เด็กหญิงวาสนา ใจดี
 เด็กหญิงกาน้ำทิพย์ มิตร
 เด็กหญิงเบญจมาศ งามยิ่ง

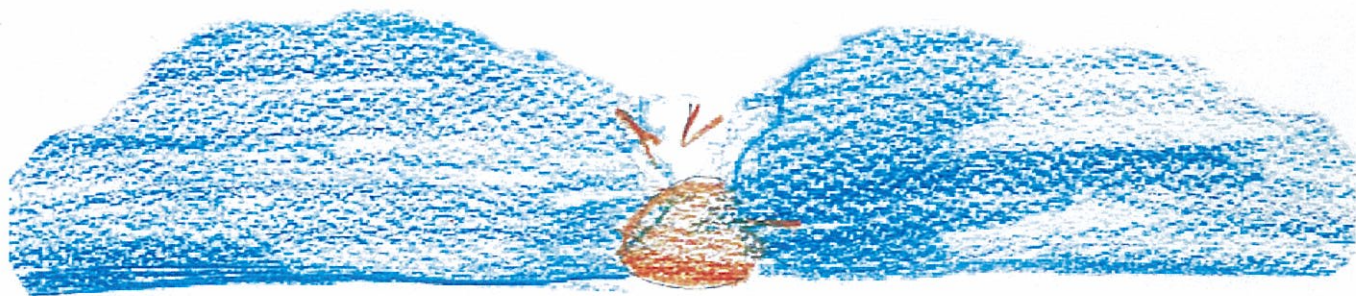

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีเด็กผู้ชายสวมหมวกแดง
ชื่อว่า "ปิก"

ปึกอาศัยอยู่กับแม่ พ่อและพี่สาว พี่สาวปึก ชื่อ “ปุก”

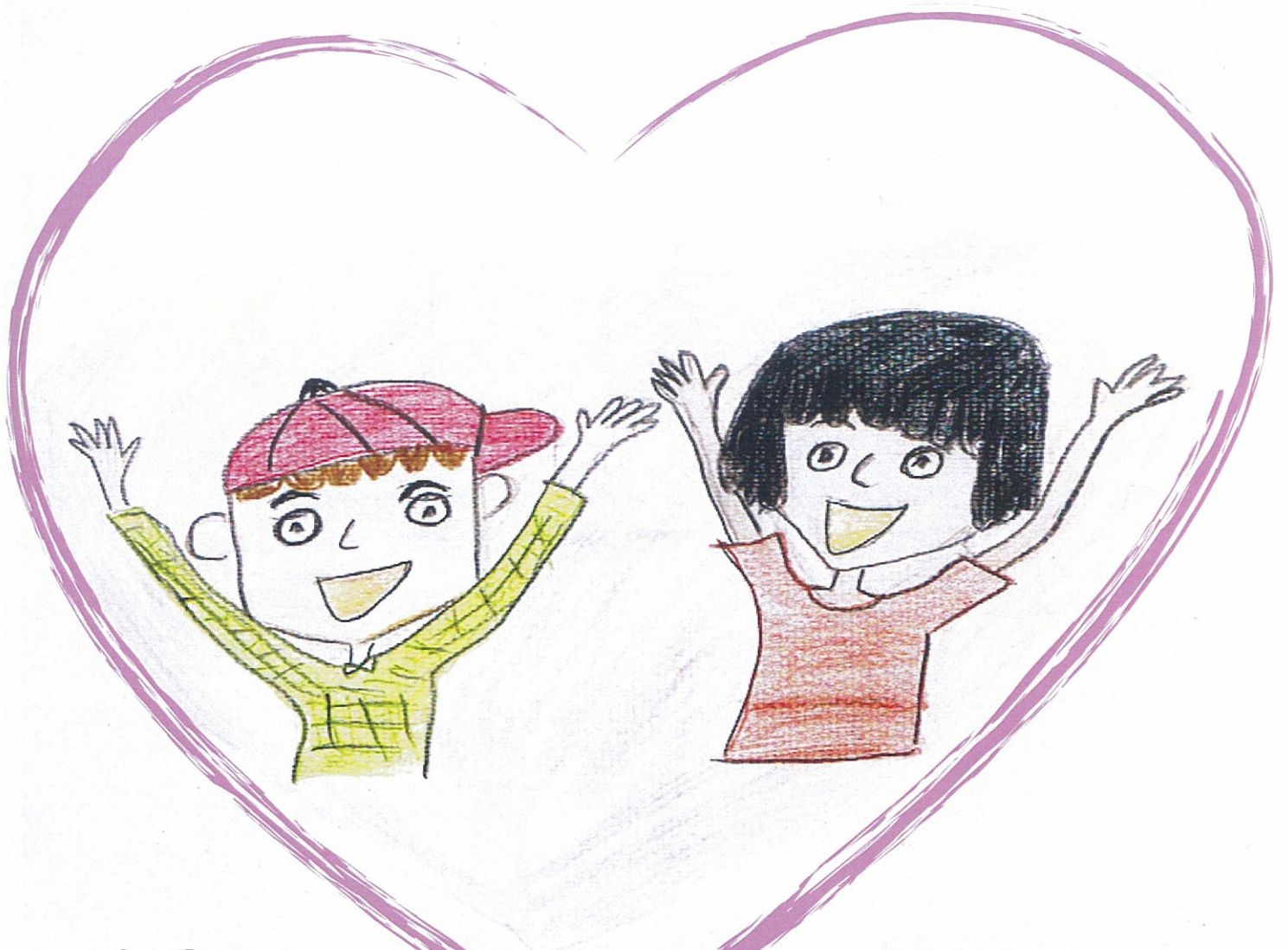

ทุก ๆ เช้า ปุกกับปิ๊ก
นำผักที่ปลูกไปให้คุณป้าข้างบ้าน
“ขอบใจจะ ผักของปุกกับปิ๊กอร่อย
ที่สุดเลยนะ” คุณป้าข้างบ้านบอก
“งั้นป้าขอเป็น ลูกค้าของปุกกับปิ๊ก
ทุกวันเลยนะจ๊ะ” คุณป้ายิ้มและยื่นเงินให้

จากร้านผักกับป้าจะช่วยกันนำผักไปขายที่ตลาด

ทุกวัน ปูกับปึก สนุกกับสวนผักและการขายผัก
“ปูกรักผักจังเลย” ปูกดีใจและตะโกนเสียงดังพร้อมชูมือทั้งสองข้าง
“ปูกรักผักจังเลย” ปูกดีใจและตะโกนเสียงดังพร้อมชูมือทั้งสองข้าง
ปูกับปึกต่างหัวเราะอย่างมีความสุข

สองพี่น้อง ปีกกับปีกถือเงินนำไปฝากที่ธนาคาร
มือทั้งสองถือกระปุกไว้แน่น เดินไปยิ้มไปอย่างมีความสุข

หุหุหุ ดบด บังเอิญ

เรื่อง/ภาพ

เด็กหญิงอนุสรณ์ ๒๒ ปลงคำงพลุ

เด็กหญิงชลธิชา ๒๒ สงจักร์สุข

ภาพ

เด็กชายจอมขวัญ กัลยามะรุณ

หนูนิดตื่นนอนแต่เช้ารุ่งแจ่มใส เตรียมพร้อมไปโรงเรียน
“หนูนิดเอาขนมไปฝากเพื่อนที่โรงเรียนด้วยนะลูก” คุณแม่บอก
“คะแม่” หนูนิดตอบและรับขนมจากคุณแม่

อยู่ที่โรงเรียน หนูนิดหยิบ

ขนมขึ้นมากิน “หนูนิด เราอกินขนมด้วยซี” มะนาวเพื่อนของหนูนิดพูด
“ไม่ให้ เราหวงแม่หนูนิดซื้อมา หนูนิดจะกินคนเดียว” หนูนิดตอบเสียงแข็ง
มะนาวรู้สึกไม่ชอบใจหนูนิด เพราะถ้าไม่ให้ก็พูดจาดี ๆ ก็ได้

เพื่อนคนอื่น ๆ หนูนิดก็ไม่ยอมแบ่งขนม
ให้เพื่อน ๆ กิน เพื่อน ๆ ของหนูนิด
ต่างไม่อยากเล่นกับหนูนิด
เพราะหนูนิดเป็นคนขี้อวด
และพูดจาไม่ดีใส่เพื่อน ๆ

“สวัสดีค่ะคุณแม่หนูกลับมาแล้ว วันนี้หนูไม่มี
เพื่อนเล่นด้วยค่ะ” หนูนิตพูดแบบขี้อาย

“ทำไมละจะลูก” คุณแม่ถามด้วยความสงสัย

“เพื่อนบอกว่าหนูนิตขี้อาย ไม่ยอมแบ่งขนมให้เพื่อนกิน
และพูดจาไม่ดีด้วยค่ะ” หนูนิตสะอื้น และร้องไห้ออกมา

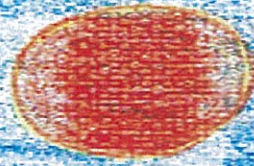
“โอ้ หนูนิด” คุณแม่ยิ้มไม่พูดอะไรพร้อมดึงหนูนิดเข้ามากอด
ในอ้อมแขน “รู้ไหมจะลูก ขนมหันนี้กินตอนไหนจะอร่อยที่สุด”
คุณแม่ยิ้มและสบตาหนูนิด “ไม่รู้คะ” หนูนิดพูด “ก็ตอนที่
มีเพื่อนๆ มาช่วยกินขนมอร่อยชิ้นนี้ไงละจ๊ะ ลูกรักของแม่”

“หนูนึกขอโทษเรื่องเมื่อวานด้วยนะ
ที่เราไม่แบ่งขนมให้มะนาวกิน
และพูดจาไม่ดีใส่เธอ” หนูนึกพูด
“มะนาวรู้ไหมว่าขนมชิ้นนี้

กินตอนไหนอร่อยที่สุด ก็ตอนที่กินกับมะนาวไง” หนูนึกยิ้ม
และยื่นขนมให้มะนาว “ขอบใจจะหนูนึก” มะนาวพูด นับจาก
นั้นมา หนูนึกก็ไม่เคยหวงขนมกับเพื่อนอีกเลย
หนูนึกและเพื่อนๆ แบ่งขนมและกินอย่างมีความสุข

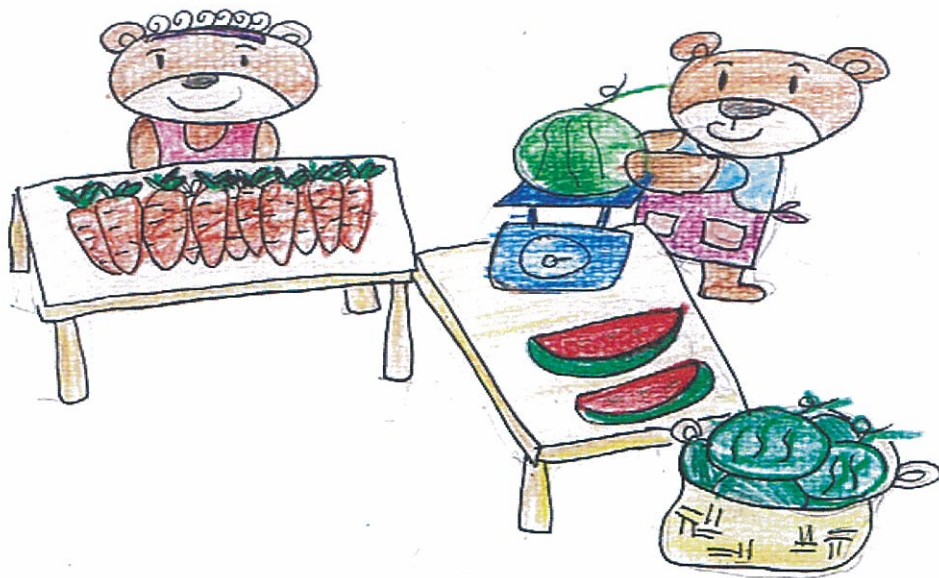
๒ เจ้าหมีใจดี

เรื่อง เด็กหญิงปราณีสา พี่น้องจันทน์
 เด็กหญิงฉัตรสุดา วิเศษโคตร
 ภาพ เด็กหญิงปิยาพร ภู่งาม

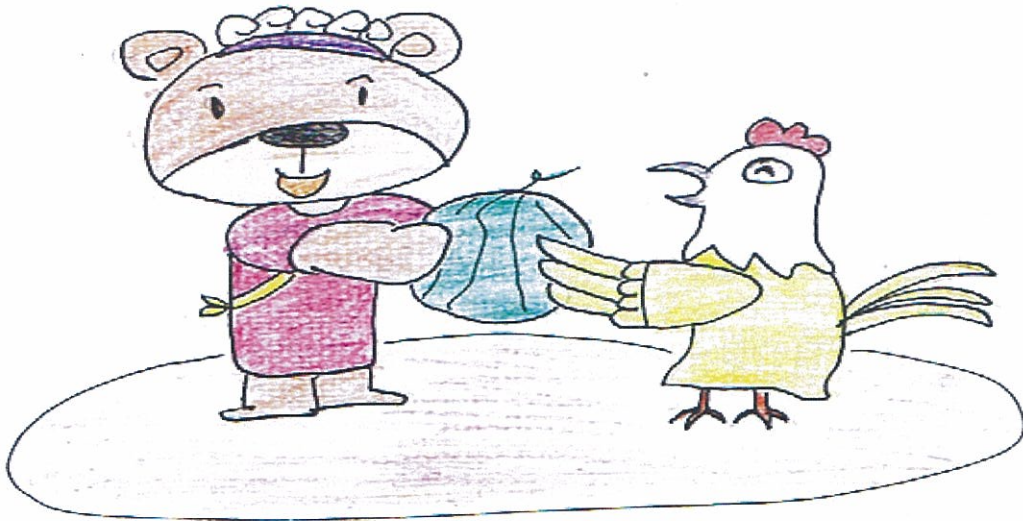
กาลครั้งหนึ่ง มีบ้านหลังหนึ่งอยู่กลางป่า เป็นบ้านที่ชอบปลูก
ผักและผลไม้ นั่นคือบ้านของเจ้าหมีใจดี

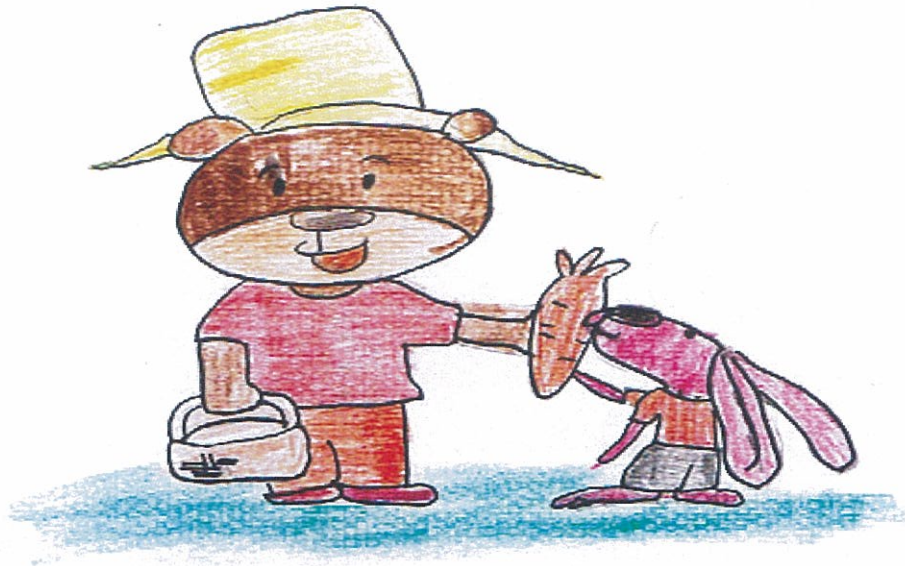

1 เดือนต่อมา แดงโมและแครอทก็เจริญเติบโตเต็มสวน
เจ้าหมีจึงแบ่งไปขายส่วนหนึ่ง เพราะจะได้มีเงินที่จะซื้อเมล็ดผัก
และผลไม้มาปลูก

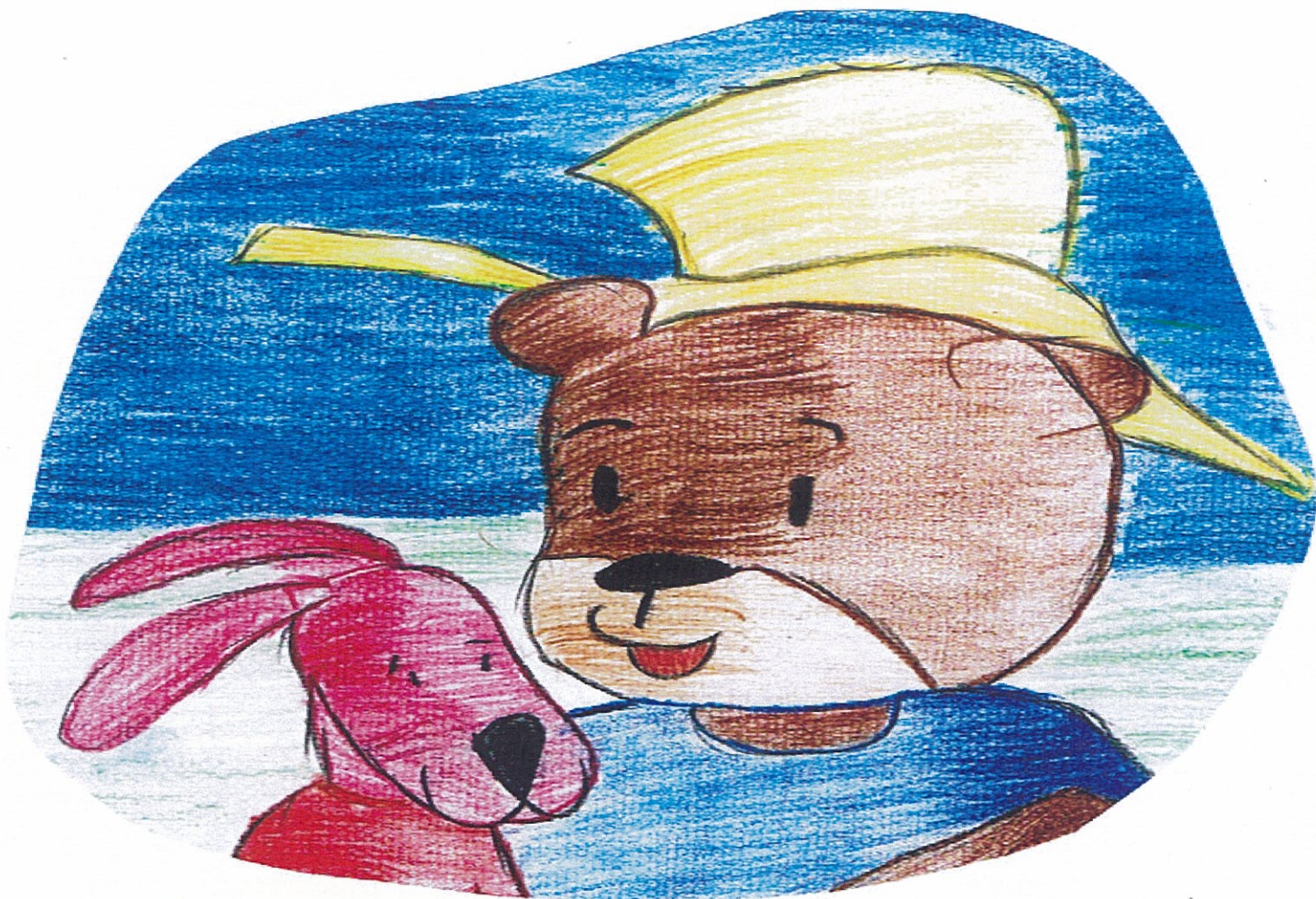
ผักผลไม้ที่เหลือ เจ้าหมีจะนำไปแบ่งปันเพื่อนบ้าน

เจ้าหมีมองเห็นกระต่ายตัวหนึ่งรูปร่างผอมโซ และนึกขึ้น
ได้ว่าในตะกร้ายังมีแครอทอยู่ 1 หัว จึงเอามาให้กระต่าย

กระต่ายรู้สึกไม่อึดจึงเดินตามเจ้าหมีไปถึงในสวน
กระต่ายเห็นแครอทในสวนน่ากินมาก จึงแอบเข้าไปเพื่อขโมย
กินแครอทของเจ้าหมี ในขณะที่เจ้าหมีออกไปซื้อเมล็ดผัก
ในเมือง

เมื่อเจ้าหมีกลับมาถึงบ้าน เห็นกระต่ายกินแครอทอยู่ในสวน เจ้าหมีจึงจับ
กระต่ายไว้ “คราวหน้าถ้าอยากกินแครอท เตี้ยวเจ้าหมีจะแบ่งให้ ไม่ขโมยกินของ
ใครอีกนะ” เจ้าหมีบอก “ครับ ผมไม่ทำอย่างนี้อีกแล้วครับ ขอขอบคุณมากครับคุณ
ใจดีจังเลย” กระต่ายพูด จากนั้นมาเจ้ากระต่ายก็กลับตัวและไม่ขโมยของใคร
อีกเลย

อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์

นักวิทยาศาสตร์อัจฉริยะชื่อก้องโลก เคยตอบคุณแม่คนหนึ่งที่ถามเขาว่า
ทำอย่างไรลูกถึงจะฉลาด ไอน์สไตน์ตอบว่า

“ถ้าต้องการให้เด็กฉลาดก็เล่านิทานให้ฟัง
ถ้าต้องการให้ฉลาดขึ้นไปอีก ก็เล่านิทานให้ฟังมากขึ้นอีก เท่านั้นเอง”

เด็กได้อะไรจากหนังสือภาพนิทาน

ภาษา เด็กๆ ทุกคนเรียนรู้ภาษาจากการฟัง ก่อนที่ทุกคนจะพูดได้ พวกเขาต้องเคยได้ยินมาก่อน เป็นการใช้ภาษาเดิมๆ ซ้ำๆ การอ่านนิทานให้เด็กฟังเป็นการให้โอกาสเด็กๆ เรียนรู้ภาษาที่ดี และมีความแตกต่างหลากหลาย เนื่องจากในหนังสือภาพ มีเรื่องราว มีภาพ มีองค์ประกอบต่างๆ ในประโยคเพื่อช่วยให้ความกระจ่างแก่เด็กๆ เด็กที่มีคนอ่านหนังสือภาพให้ฟังอย่างสม่ำเสมอและหลากหลายนั้น จะมีคลังคำศัพท์ส่วนตัวมากมายสะสมเอาไว้ เมื่อไรที่ต้องการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร พวกเขาจะเอาออกมาใช้ได้ทันที ยืนยันได้ว่า เมื่อเด็กได้ยินคำเดิมซ้ำๆ ครบ 2,000 ครั้ง เด็กก็จะสามารถพูดคำๆ นั้นได้ทันที กล่าวคือ ยิ่งอ่านนิทานให้เด็กฟังซ้ำๆ มากเท่าไร เด็กๆ ก็จะพูดเร็วมากขึ้นเท่านั้น

สัญลักษณ์ เด็กเล็กๆ ยังไม่เข้าใจตัวอักษรสัญลักษณ์ต่างๆ ตัวอักษร พยัญชนะและตัวเลขไม่เคยมีความหมายสำหรับเด็กเล็ก พวกเขามองเห็นตัวอักษรเป็นเพียงอะไรสักอย่างที่เป็นเส้นขีดไปมา ขณะที่ผู้ใหญ่อ่านหนังสือให้เด็กฟัง พลังชี้ตัวอักษรไปด้วย เด็กๆ จะเริ่มรู้จักและเข้าใจในเวลาต่อมาว่า เจ้าเส้นขีดไปขดมานั้นมีความหมาย เมื่ออ่านเป็นแล้วก็จะเข้าใจ และเริ่มเรียนรู้ด้วยว่า ตัวหนังสือต้องอ่านอย่างไร

สมาธิ หนังสือภาพนิทานมีเพียงภาพนิ่งและภาษาเท่านั้น เด็กๆจะต้องมีใจจดจ่อ และค่อยๆทำความเข้าใจกับเรื่องที่ได้ยินได้ฟัง จึงจะสามารถดำเนินสู่โลกของหนังสือได้ ถือเป็นภารกิจหนึ่งเพื่อให้เกิดสมาธิ และพัฒนาทักษะในด้าน การฟัง สำหรับเด็กๆ ที่มีคนอ่านหนังสือให้ฟังติดต่อกันอย่างสม่ำเสมอช่วงความสนใจจดจ่อหรือสมาธิจะยาวขึ้น

ประสบการณ์ หนังสือภาพให้ประสบการณ์และการเรียนรู้สิ่งต่างๆ รวมทั้งสิ่งที่เป็นามธรรมอย่างเรื่องของอารมณ์ความรู้สึกให้แก่เด็ก ประสบการณ์ คือต้นทุนสำหรับพัฒนาระบบความคิด หากเราไม่คอยเพิ่มพูนประสบการณ์สะสมให้เด็กอย่างสม่ำเสมอ ประสบการณ์ของพวกเขา ก็จะเท่าเดิม

จินตนาการ การเล่านิทานและอ่านหนังสือให้เด็กฟัง เป็นหนทางที่ดีที่สุดในการส่งเสริมพลังแห่งจินตนาการ เพราะมีองค์ประกอบที่ครบถ้วน คือ เนื้อหา ภาษา และภาพ ทั้งสามสิ่งนี้จะเป็นตัวให้ประสบการณ์การเรียนรู้แก่เด็ก เพื่อให้พวกเขาได้เก็บเป็นข้อมูลสำหรับจินตนาการต่อไป

สุนทรียะทางอารมณ์ หนังสือภาพสำหรับเด็กเป็นกันกระตะของงานศิลปะ เพราะได้รวบรวมเอางานประเภทเนื้อๆเก็บไว้เท่านั้น การที่เราให้เด็กได้เห็นหนังสือภาพอย่างหลากหลาย จะช่วยพัฒนารสนิยมทางศิลปะให้พวกเขาได้เป็นอย่างดี มีส่วนสำคัญในการจรรโลงใจ ให้เกิดอารมณ์ที่ดีและมีความสุข ถือเป็นเตรียมพร้อมทางอารมณ์ที่เหมาะสมให้แก่เด็ก

รักหนังสือ การอ่านหนังสือให้เด็กฟังตั้งแต่ยังเล็กมากๆ และอ่านเป็นประจำ ถือเป็น การสร้างเสริมนิสัยให้รักหนังสือ รักการอ่านโดยตรง

ความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว ช่วงเวลาในการอ่านหนังสือให้เด็กฟังนี้ ถือเป็นกิจกรรมแห่งความสุขของทุกๆบ้าน เป็นเวลาทอง เมื่อมีหนังสือเล่มโปรดอยู่ตรงหน้า มีบุคคลอันเป็นที่รัก และให้ความอบอุ่น มั่นคง อ่านหนังสือให้ฟังด้วยน้ำเสียงที่เต็มเปี่ยมด้วยความรักทุกๆ วันวันแล้ววันเล่านี้คือช่วงเวลาแห่งความสุขสุดยอดในวัยเด็กที่จะเป็นสายใยอันเหนียวแน่น ร้อยรัดและส่งเสริมดวงใจดวงน้อยให้เติบโตอย่างแข็งแกร่งมั่นคง

กลุ่มไม้ขีดไฟ 4 ม.12 ต.บางพระ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา 30130
โทรศัพท์ 081-732-1412 <http://www.fai-dee.com>
www.facebook.com/maikeedfaigroup

